COMPAGNIE BARBARIE WAAGT ZICH AAN KINDERTHEATER

'FANTASIE OP HOL'

Het meest eigenzinnige vrouwelijke theatergeweld van het land, Compagnie Barbarie, brengt al sinds 2007 voorstellingen met een hoek af. Genre ik-pis-in-mijn-broekhilarisch, maar evengoed pijnlijk recht voor de raap. Nu laten ze hun wilde gedachten voor het eerst los op een voorstelling voor kinderen, Spionkop.

aarom wagen jullie je voor het eerst aan een kindervoorstelling?

Lotte Vaes (32, midden rechts): 'Er zijn ondertussen vijf Barbarietjes met kinderen. Dus ja, geklets over kinderen en moeder-zijn sluipt onvermijdelijk binnen op de repetities. Maar dat is niet waarom we nu net een voorstelling voor kinderen maken.'

Karolien De Bleser (31, achter-

lijkt mij nochtans eerder Kinderen Niet Toegelaten.

Vaes: "t is niet alsof we Hitchcocks hele oeuvre voor kinderen willen brengen. We laten ons vooral inspireren door hoe hij spanning opbouwt met simpele zaken: muziek, stiltes, plotse bewegingen."

De Bleser: 'Spionkop is wél gebaseerd op *Rear Window*, de gluurfilm bij uitstek. We hebben niet het hele verhaal overgenomen, maar we gaan op bezoek in het hoofd van een kind

De Bleser: 'Helemaal anders dan ik: ik was een typische dromer, altijd met mijn neus in de boeken. Vooral die van de Babysittersclub.' (lacht)

Vaes: 'We zijn wel allemaal kinderen van de jaren tachtig: series als Mik, Mak en Mon en Theo en Thea waren groot! We hebben daar allemaal fijne herinneringen aan. Die gedeelde beeldcultuur, daar wilden we wel iets mee doen.'

Kinderen van vandaag zijn toch anders: ze groeien op met computers en 3D-films

Vaes: 'Ja, dat is waar. Op het risico af een oude zeur te klinken: ik vind dat geen goede evolutie. Integendeel. Ik wil dat mijn zoontje een hele middag met kartonnen dozen bezig kan zijn.'

Maatschappelijke evidenties een beetje belachelijk maken, is ondertussen zowat jullie handelsmerk. Kan dat ook in een kindervoorstelling?

De Bleser: 'Vaak denken we als we een voorstelling maken: nu moeten we iets te zeggen hebben. Maar als je voor kinderen speelt, is dat anders. We zijn echt heel hard

'Ja, geklets over kinderen en moeder-zijn sluipt onvermijdelijk binnen op de repetities.'

gaan fantaseren.'

Vaes: 'We hopen natuurlijk dat er wel 'iets' van een boodschap in zit. Kinderen van vandaag worden zo beknot in hun fantasie. Ze dragen dezelfde kleren als hun ouders, krijgen 'echte' miniatuur wasmachines en stofzuigertjes om mee te spelen. Belachelijk. Kind-zijn moet je koesteren.'

(Heleen Debruyne)

een kind dat de buren bespiedt'

'We gaan op bezoek in het hoofd van

aan): 'Nee, helemaal niet. Mensen zeiden over onze vorige voorstellingen vaak: jullie werken zo associatief: waar is de verhaallijn nu eigenlijk? Terwijl kinderen nooit moeilijk doen over wild associatieve plotwendingen. Ze gaan daar heel makkelijk in mee; in een kinderbrein kan een banaan ineens een telefoon zijn.'

Jullie noemen Spionkop 'Hitchcock voor kinderen'. Hitchcock dat alleen thuis zit en de buren bespiedt. Dan slaat de fantasie al snel op hol: onschuldige voorwerpen worden enge schaduwen en elk geluid is verdacht.'

KARTONNEN DOZEN

Wat voor kinderen waren jullie?

Vaes: 'Ik was een echt buitenkind, een ravotter die hele dagen door de bossen en velden rende.' Spionkop, van 1 t.e.m. 4 november in DEStudio, Maarschalk Gérardstraat 4, 2000 Antwerpen. Info: www.compagniebarbarie.be.